

hvis man undtager deri 450,000 Kr., som jeg før omtalte i Anledning af den alt for lave Beregning af Brændevinsskatten, Regeringen har opstillet, bliver Forskellen 2,968,000 Kr.

Gaa vi saa over til at se, hvorledes Forholdet stiller sig for de enkelte Skatteydere, bliver der, havde jeg nær sagt, en endnu værre Forskel. Det, som er Pointet i Folketingets samlede Skattelovforslag, er da at flytte Skatten fra de mindre velhavende over paa de mere velhavende, det er da at faa en retfærdigere Fordeling for de enkelte Skatteydere. Det opnaar Skattekommissionen gennem en Formue- og Indkomstskat med en meget moderat stigende Skala. Jeg haaber, det er klart for enhver, at derigennem flytter man Skatten fra de smaa over paa dem, der have Evne til at betale Skat. Regeringen gaar den modsatte Vej. Thi Regeringen foreslaar jo, at Tilskuddet til Kommunerne udredes dels af Toldafgifterne og dels af Brændevinsskatten, det skal være 7½ pCt. af Toldafgifterne — det bliver 2,262,000 Kr. — og saa Halvdelen af Brændevinsskatten. Men baade Toldbeskatningen og Brændevinsskatningen er jo, som jeg saa ofte har haft Lejlighed til at tale om, Skatter, der forholdsvis i særlig Grad ramme de smaa. Jeg skal ikke komme ind paa lange Betragtninger i saa Henseende. Jeg skal blot minde om, hvad vi let kunne blive enige om, at Toldbeskatningen vender den tunge Ende nedad, den hviler paa Forbrugerne og vender den tunge Ende nedad. Og ligeledes vil jeg minde om, at Brændevinsskatningen i særlig Grad vender den tunge Ende nedad, endogsaa i større Grad end de allerfleste Toldsatser. Det er jo noget, vi have haft Lejlighed til at tale med hinanden om saa ofte, og det skal jeg ikke komme ind paa i Dag. For at Kommunerne kunne faa Hjælp og for at lette Hartkornet, ikke blot de smaa Hartkornsbrugere, men ogsaa de store Hartkornsbrugere, tager man Tilskuddet ganske særlig af de Indtægter, der væsentligst flyde fra de brede Lag i Samfundet.

Dette var altsaa en Sammenligning mellem de forskellige Forslag, der foreligger for os med Hensyn til deres finansielle Virkning. Jeg skal derefter gaa over til andre Hovedindvendinger, jeg har mod det foreliggende Lovforslag. Det er mig umuligt at gaa i Enkeltheder. Jeg skal ikke trætte det høje Ting med at gennemgaa Forslaget paragrafvis; hvis jeg skulde inklade mig derpaa, blev jeg maaske ikke færdig i Dag, jeg skal indskrænke

mig til nogle enkelte Hovedindvendinger. Min første Hovedindvending er da denne, at hvis dette Forslag vedtages, er en Toldreform umuliggjort i en uoverskuelig Fremtid. Jeg skal i saa Henseende indskrænke mig til at minde om, hvad Regeringen selv siger i Bemærkningerne til sit Lovforslag om Statstilskud til Kommunerne. Jeg maa maaske med den højtærede Formands Tilladelse oplæse nogle enkelte Linier. Regeringen siger der selv, at man har foreslaaet „at knytte Statstilskuddet til en med Befolkningens regelmæssige Tilvækst og navnlig med dens tiltagende Velstand jævnt stigende Indtægt, nemlig *Toldindtægterne*. Ad denne Vej vil man da ogsaa langt sikrere tilbagegive Befolkningen en Del af den i de senere Aar særlig ved de indirekte Afgifters Stigning ikke lidet forøgede Statsindtægt end ved en Ophævelse eller Nedsættelse af forskellige Toldsatser, da der for mange af disses Vedkommende er al Sandsynlighed for, at Lettelsen slet ikke vil komme Forbrugerne til gode, men tabes paa Vejen til disse i Mellemlandenes og andres Hænder“. Altsaa vi skulle tage 7½ pCt. eller en vis Procent af Toldbeskatningen og overføre den til Kommunerne, og derved gør man de forskellige Toldsatser faste. Det skal være ulige bedre at gøre det end at inklade sig paa en Nedsættelse af de forskellige Toldsatser. Jeg synes, at man ved en saadan Bestemmelse sætter en alvorlig Bom for en Toldreform, og jeg synes, som sagt, ikke, at et saadant Forslag passer sammen med den ærede foregaaende Talers Bemærkning om, at han savner en Toldlov.

En anden Hovedindvending jeg har, ikke blot mod det Forslag, der her foreligger, men imod Regeringens Forslag i det hele, er den, at hele denne Bygning afbryder Forbindelsen med de foregaaende Aars Arbejde, stryger det hele og begynder paa bar Bund. Over for de Forventninger, den Trang, der er i Befolkningen, stryger man alt, hvad man hidtil var bleven enig om.

En tredje Hovedindvending, jeg har mod, hvad der her foreligger, er Indkomst-kildebeskatningen. Den ærede foregaaende Taler var jo inde paa denne Tale om Indkomstkildebeskatningen, om dens Fortrin o. s. v. Jeg skal tillade mig adskillige Bemærkninger om denne Beskatning. Jeg kunde forstaa, at man tog det Spørgsmaal op til alvorlig Forhandling, dersom der var Tale om samtidig at stryge al Grundskat og dersom man sagde: bar Bund over hele Limien, væk med det hele, saaledes som